

Ulicí

Tak jsem si vyšla, jen tak bez bot ulicí
naděje svítla, den letním žářem vonící.
A schránky bez jména mívám ve čtvrti zvané „Zasněná“

Mám svoje místa, kde mě nikdo nevidí
Tvá duše čistá, jak stříbro, když se vycídí.
A o plot opřená cedule hlásí, „Večerka je zavřená“

Rf.

Za rohem divnej pán, zimou se choulí
mám pocit že ho znám, jak je rok dlouhý.
Nějak sem nezapadá to už se někdy stává.
Svůj kousek vesmíru, každej má na míru
čas nových objevů, Svět se dal do běhu.
Les lidských nohou dobyl metropoli
co jednou se ztratí, už nezabolí.

A jsem si jistá, pár ženských mi Tě závidí
jsi optimista, co po úspěchu neslídí.
A lítost nad sebou? jiní ať si přeberou.

Co bude zítra, to s ránem až se uvidí
jen Ty a já, sami dva, bez lidí.
Tvůj zvonek u dveří, mou rukou, už tu láteří.

Rf.:

Za rohem divnej pán, zimou se choulí
mám pocit že ho znám, jak je rok dlouhý.
Nějak sem nezapadá to už se někdy stává.
Svůj kousek vesmíru, každej má na míru
čas nových objevů, svět se dal do běhu.
Les lidských nohou dobyl metropoli
co jednou se ztratí, už nezabolí.